

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

15 martie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofți Vladimir,

Judecători – Țurcan Anatolie, Toma Nadejda, Cobzac Elena, Plămădeală Ghenadie,

judecând fără citarea părților, recursurile ordinare declarate de către avocatul Boldesco Tatiana în numele inculpatului Casian Cristian și de către avocatul Rusnac Aliona în numele inculpatului Ababei Arcadie, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 02 august 2021, în cauza penală în privința lui

Ababei Arcadie xxxx

Casian Cristian xxxx

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 26.06.2020 – 05.02.2021;

Instanța de apel: 23.03.2021 – 02.08.2021;

Instanța de recurs: 10.11.2021 – 15.03.2022.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Bălți, sediul Sîngerei din 05 februarie 2021, Ababei Arcadie a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza:

- art.192¹ alin.(2) lit. a), c) Cod penal, prin aplicarea art.70 alin.(3) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani 6 luni;

- art.192¹ alin.(2) lit. a), c) Cod penal, prin aplicarea art.70 alin.(3) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani 6 luni.

Conform art.84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, inculpatului Ababei Arcadie i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 2 ani 7 luni închisoare, cu executarea acesteia în centrele de detenție pentru minori și tineri.

Casian Cristian a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza:

- art.192¹ alin.(2) lit. a), c) Cod penal, prin aplicarea art.70 alin.(3) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani 6 luni;

- art.192¹ alin.(2) lit. a), c) Cod penal, prin aplicarea art.70 alin.(3) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani 6 luni.

Conform art.84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, inculpatului Casian Cristian i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 2 ani 7 luni închisoare, cu executarea acesteia în centrele de detenție pentru minori și tineri.

A fost admisă în principiu acțiunea civilă înaintate de partea vătămată Cucuoș Mihail, urmând ca asupra cuantumului să se pronunțe instanța în ordine civilă.

2. Pentru pronunțarea sentinței, prima instanță a constatat că Ababei Arcadie și Casian Cristian au fost condamnați pentru, că la 27.01.2020 spre 28.01.2020, în scopul răpirii mijlocului de transport fără scop de însușire au pătruns în garajul gospodăriei lui Cucuș Mihail, din str. xxx de unde au răpit motocicleta de model "MT-10" cu n/î xxxx

Acțiunile lui Ababei Arcadie și Casian Cristian, au fost încadrate în baza art.192¹ alin.(2) lit. a), c) Cod penal, răpirea mijlocului de transport fără scop de însușire, comisă de două persoane, prin pătrundere în garaj.

Tot ei, în noaptea de 06.05.2020, aproximativ ora 02:00, acționând în comun acord cu o altă persoană în privința căruia cauza a fost disjunctată într-o procedură separată, în scopul răpirii mijlocului de transport fără scop de însușire, prin acces liber, de pe str.xxxx, au răpit microbuzul de model "Mercedes 208D" cu n/î xxxx, ce aparține cu drept de proprietate lui Mustea Vasile, abandonându-l după tamponarea lui în gardul magazinului "Glenevin Comerț" prin ce i-a cauzat părții vătămate Vasile Mustea prejudiciu material în mărime de 20 000 lei,

Acțiunile lui Ababei Arcadie și Casian Cristian, au fost încadrate în baza art.192¹ alin.(2) lit. a), c) Cod penal, răpirea mijlocului de transport fără scop de însușire, săvârșit de două sau mai multe persoane, acțiuni săvârșite prin participație simplă în calitate de autor.

3. Avocatul Polivenco Victor în numele inculpatului Ababei Arcadie, a contestat sentința cu apel, solicitând casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care Ababei Arcadie să fie achitat de sub învinuirea înaintată.

În motivarea apelului a indicat, că prima instanță a dat apreciere greșită probelor cercetate, declarațiile polițiștilor Botezatu Ion și Țurcan Vitalie indicate în sentință fiind contradictorii, primul susținând, că motocicleta era condusă de o persoană, cealaltă împingând-o din urmă, iar cel de-al doilea susținând, că ea staționa fiind cu motorul deconectat, fapt ce rezultă și din secvența video, anexată la dosar din care se observă o motocicletă staționată pe acostament cu două persoane alături, identitatea cărora nu a fost stabilită.

A remarcat apărarea, că nici cel de-al doilea episod de răpire a mijlocului de transport de la Mustea Vasile nu și-a găsit confirmare prin probatoriul administrat, or, martorul Leșanu Oleg care auzi momentul tamponării microbuzului de model Mercedes 208D în gardul gospodăriei sale, nu a recunoscut cele trei persoane ce se aflau în preajma lui, iar declarațiile ale lui Cătălin Ioniță și Irina Sandarovschi de la faza urmăririi penale, nu corespund cu cele indicate în sentință. De fapt, aceștia nu au fost nemijlocit audiați în instanța de judecată, pretinsa victimă Mustea Vasile ne fiind proprietarul titular al microbuzului, folosindu-l în bază de procură.

3.1. Avocatul Boldesco Tatiana în numele inculpatului Casian Cristian, a contestat sentința cu apel, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Casian Cristian să fie achitat de sub învinuirea înaintată.

În argumentarea apelului a invocat că partea acuzării nu a administrat suficiente probe și nu a demonstrat vinovăția inculpatului în răpirea motocicletei de la Cucuș Mihail, despre care acesta aflase abia în dimineața de 28.01.2020.

În privința cel de-al doilea episod de răpire a mijlocului de transport de la Mustea Vasile la fel nu și-a găsit confirmare prin probatoriul administrat, or, martorului Leșanu Oleg care auzi momentul tamponării microbuzului de model Mercedes 208D în gardul

gospodăriei sale, nu a recunoscut cele trei persoane ce se aflau în preajma lui, iar în urma unei aprecieri obiective a acestor probe, rezultă cu certitudine nevinovăția lui Casian Cristian în săvârșirea infracțiunilor imputate, în acest caz urmând a fi pronunțată o sentință de achitare.

3.2. Sentința a fost atacată cu apel de către inculpatul Casian Cristian, prin care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care să fie achitat de sub învinuirea înaintată.

În motivarea apelului a invocat, că nu este de acord cu învinuirea adusă pe ambele episoadele de răpire a mijloacelor de transport de la Cucuș Mihail și Mustea Vasile, susținând, că în seara de 27.01.2020 și 06.05.2020 nu a fost la locul faptei ci la domiciliul bunelor, fiind verificat de către colaboratorii de poliție ai IP Sîngerei, iar la stabilirea pedepsei penale ne fiind luată în considerație vârsta lui minoră, caracteristica pozitivă de la locul de trai și studii, precum și lipsa evidenței medicale.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 02 august 2021, apelurile declarate au fost respinse ca nefondate, cu menținerea sentinței fără modificări.

4.1. În motivarea soluției emise, instanța de apel a menționat că, prima instanță a respectat normele procesuale, a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar tuturor în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpaților Ababei Arcadie și Casian Cristian în comiterea infracțiunilor prevăzute de art.192¹ alin.(2) lit. a), c) și art.192¹ alin.(2) lit. a), c) Cod penal, calificarea faptelor fiind corectă precum și măsura de pedeapsă.

Instanța de apel a conchis că deși ambii inculpați neagă comiterea faptelor imputate, soluția primei instanțe privind vinovăția acestora în răpirea mijlocului de transport de la Cucuș Mihail se bazează pe elementele de fapt dobândite din declarațiile părții vătămate Cucuș Mihail, a colaboratorilor de poliție Țurcan Vitalie, Botezatu Ion, precum și din probele scrise ale cauzei penale, verificate și în ședința instanței de apel suplimentar, care sunt: comunicare telefonică din 28.01.2020 IP Sîngerei, de la Cucuș Nadejda, din care rezultă, răpirii pe timp de noapte a motocicletei de model "MT-10" de culoare neagră cu n/î XXXX (f.d.13, vol. I); sesizarea IP Sîngerei de la Cucuș Mihail, cu solicitarea identificării și atragerii la răspunderea penală a persoanelor ce se fac vinovate în răpirea motocicletei sale, ce avuse loc în noaptea spre 28.01.2020, prin pătrundere în garajul gospodăriei din str.xxxx, cauzându-i daune în proporții considerabile în mărime de 3 000 lei (f.d.14, vol. I); procesul-verbal de cercetare la domiciliul, constatându-se dispariția motocicletei (f.d.15-20, vol. I); ordonanța din 28.01.2020, prin care Cucuș Mihail a fost recunoscut în calitate de parte vătămată (f.d.46-47, vol. I); procesul-verbal din 27.01.2020, prin care a fost ridicată motocicleta de model MT-10 cu n/î xxxx de culoare neagră (f.d.24-25, vol. I); procesul-verbal din 10.02.2020 de examinare și recunoaștere a corpului delict (f.d.36-38, vol. I), cu restituirea ulterioară la 17.02.2020 către proprietarul Cucuș Mihail (f.d.40-42, vol. I); ordonanța din 04.06.2020, prin care a fost ridicată secvența video de la camera de bord a automobilului de serviciu Dacia Logan MAI 2114 (f.d.32-33, vol. I); cu vizionarea acesteia conform procesului-verbal de examinare la faza urmăririi penale, în instanța de fond (f.d.7-verso, 8, vol. III) și în cea de apel (f.d.137, vol. III), recunoașterea în calitate de corp delict și anexarea la dosar (f.d.34-35, vol. I); confirmându-se integral depozițiile celor doi polițiști referitor la staționarea motocicletei pe partea carosabilului, fiind împinsă de două persoane, care văzând echipajul de poliție, o luase la fugă.

Instanța de apel a menționat, că deși inculpatul Casian Cristian pe parcursul judecării cauzei în fond și apel a negat răpirea împreună cu Ababei Arcadie a motocicletei ce-i aparține lui Cucos Mihail, totuși audiat la faza urmăririi penale în calitate de învinuit în prezența apărătorului Dandara Ion, psihologului Banaru Maria și reprezentantului legal Goraș Veronica, acesta a recunoscut integral fapta comisă, confirmând că după răpirea motocicletei de model "MT", s-au deplasat până la liceul "Olimp" unde o abandonase (f.d.101, vol. I).

Vinovăția inculpaților pe cel de-al doilea epizod se confirmă prin declarațiile părții vătămate Mustea Vasile, a martorilor Leșanu Oleg, înștiințarea telefonică din 06.05.2020, în adresa IP Sîngerei de la Leșanu Oleg care a comunica că pe str. D. Cantemir 67, or. Sîngerei un microbuz s-a tamponat într-un pilon (f.d.9, vol. II); sesizarea lui Mustea Vasile din 06.05.2020 a OUP cu solicitarea de a lua măsuri conform legislației în vigoare cu persoanele necunoscute care la 06.05.2020 i-a sustras microbuzul de model „Mercedes 208” cu n/î xxxx, deteriorându-i lăcatul de la poarta gospodăriei și cablajul de pornire a automobilului, prin ce i-a cauzat o daună în proporții considerabile în mărime de 1000 lei (f.d.8, vol. II); procesul-verbal din 06.05.2020 privind cercetarea porțiunii străzii I. Neculcea 18, or. Sîngerei și intersecția străzilor I. Neculcea cu D. Cantemir din or. Sîngerei, unde fusese depistat microbuzul ce-i aparține lui Mustea Vasile (f.d.10-11, 12-13, vol. II), procesul-verbal din 30.07.2020 privind examinarea obiectului (f.d.36-39, vol. II), fiind recunoscut drept corp delict prin ordonanța din aceeași dată (f.d.40, vol. II), cu transmiterea lui ulterioară spre păstrare proprietarului Mustea Vasile (f.d.42, vol. II), documentele ce atestă dreptul de proprietate a lui Mustea Vasile pe mijlocul de transport de model "Mercedes 208D cu n/î xxxx (f.d.26-27, vol. II), ordonanța din 20.06.2020 privind recunoașterea în calitate de parte vătămată în respectiva cauză penală (f.d.28-29, vol. II).

Totodată, instanța de apel a reținut, în cadrul verificării declarațiilor la locul infracțiunii cu planșa fotografică anexată la el din 28.07.2020, Ioniță Andrei a comunicat modalitatea răpirii de către Ababei Arcadie și Casian Cristian a mijlocului de transport de la partea vătămată Mustea Vasile (f.d.157-159, vol. II).

Instanța de apel a considerat că probele respective administrate în cauză, cercetate în ședința primei instanțe, verificate suplimentar în ședința instanței de apel și apreciate în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, dovedesc pe deplin vinovăția inculpaților Ababei Arcadie și Casian Cristian de comiterea infracțiunilor prevăzute de art.192¹ alin.(2) lit. a), c) și art.192¹ alin.(2) lit. a), c) Cod penal, susținând în acest sens concluzia primei instanțe.

La acest capitol instanța de apel a ajuns la concluzia că nu există dubii în ce privește existența tuturor elementelor constitutive ale infracțiunilor prevăzute de art.192¹ alin.(2) lit. a), c) și art.192¹ alin.(2) lit. a), c) Cod penal, în acțiunile inculpaților Ababei Arcadie și Casian Cristian, iar faptul că inculpații nu-și recunosc vinovăția în comiterea infracțiunilor imputate a fost considerat de instanță drept o metodă de apărare, dar aceasta se combate prin cumulul de probe administrat.

În opinia instanței de apel, prima instanță corect a respins argumentele apărării cu privire la achitarea inculpaților, deoarece probele cercetate în ședința de judecată dovedesc cu certitudine vinovăția acestora în săvârșirea infracțiunilor incriminate.

De asemenea, instanța de apel a respins ca fiind declarative și argumentele apărării potrivit cărora la materialele cauzei penale nu au fost administrate suficiente probe ce să demonstreze vinovăția inculpaților Ababei Arcadie și Casian Cristian în săvârșirea infracțiunilor incriminate, or, probatoriul cauzei penale indică la vinovăția inculpaților, iar

partea acuzării în acest sens a prezentat probe verosimile care au elucidat cu claritate circumstanțele cauzei și în baza cărora a fost demonstrată pe deplin vinovăția inculpaților în răpirea mijlocului de transport de la partea vătămată Cucuș Mihail și Mustea Vasile.

Instanța de apel a mai precizat, că în ce privește declarațiile martorilor Ioniță Cătălin și Sandarovschi Irina, date citirii în instanța de fond, de la audierea cărora în instanța de apel, apărarea a refuzat, or, acestea nu sunt determinative pentru condamnarea inculpaților, iar cumulul celorlalte probe administrate pe caz și cercetate la judecarea cauzei, le denotă integral vinovăția în faptele comise.

De asemenea, instanța de apel a apreciat ca fiind neîntemeiată versiunea inculpatului Casian Cristian referitor la pretinsa acestuia aflare la domiciliul bunelilor în timpul răpirii motocicletei de model "MT10" cu n/î xxxx, deoarece lipsesc date obiective ce ar confirma aceste împrejurări, or, după depistarea lui de către polițiștii Țurcanu Vitalie și Botezatu Ion, căror li-a trebuit ceva timp pentru transportarea motocicletei la parcare IP Sângerei, el a avut suficient timp de a se retrage, pentru a-și crea alibi.

Referitor la individualizarea pedepsei penale stabilite inculpaților, instanța de apel a reținut în acest sens că soluția primei instanțe este una corectă, justificată și întemeiată, care a ținut cont de personalitatea inculpaților, care potrivit concluziilor din referatele prezentințele de evaluare psiho-socială a personalității inculpaților anexate la (f.d.52-57; 107-112, vol. II) rezultă, că Casian Cristian pe parcursul anilor de învățământ la LT "Olimp" din or. Sângerei, s-a manifestat ca elev cu rezultate slabe la învățătură, având capacități intelectuale slabe, ne având deprinderi de muncă, ne depunând efort în dobândirea de capacități și competențe școlare, lipsind nemotivat de la ore, iar Ababei Arcadie se caracterizează ca o persoană agresivă, cu un nivel minim de cunoștințe, refuzând implicarea în sarcinile didactice, având un cerc de prieteni cu potențial infracțional, probabilitatea minorului de a-și schimba comportamentul sunt minime, din considerentul că pe numele său au fost intentate mai multe cauze penale, astfel concluzionând instanța de apel că pedeapsa stabilită inculpaților este una echitabilă, iar careva teme de a interveni în sentință, inclusiv, din oficiu, lipsește.

De asemenea, instanța de apel a apreciat că prima instanța întemeiat a reținut aplicabilitatea prevederilor art.70 alin.(3) Cod penal, astfel, limitele pedepsei fiind reduse, iar argumentul apărării privind atenuarea pedepsei este nefondat și pasibil de a fi respins.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Boldesco Tatiana în numele inculpatului Casian Cristian, fără a invoca unul din temeiurile pentru recurs prevăzute la art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care Casian Cristian să fie achitat.

În argumentarea recursului menționează, că fapta inculpatului nu întrunește elementele componente ale infracțiunii prevăzute de art.192¹ alin.(2) lit. a), c) și art.192¹ alin.(2) lit. a), c) Cod penal, iar vinovăția inculpatului nu a fost demonstrată, or, declarațiile părților vătămate și ale martorilor, urmează a fi apreciate critic.

Referitor la episodul de răpire a mijlocului de transport de la Cucuș Mihail, relevă apărarea că probele pe care se bazează soluția instanțelor de fond nu demonstrează vinovăția lui Casian Cristian în cele incriminate.

Astfel, concluzia privind condamnarea lui Casian Cristian a fost bazată pe declarațiile părții vătămate Cucuș Mihail, însă, ultimul a declarat că personal nu a văzut cele întâmplate și anume momentul răpirii mijlocului de transport și doar în dimineața zilei de 28.01.2020 a observat că motocicleta lipsește. La fel, a afirmat faptul că cunoaște precum că Casian Cristian a răpit motocicleta doar din cuvintele colaboratorilor de poliție.

În așa mod declarațiile părții vătămate Cucos Mihail nu pot fi considerate drept probă și nu pot sta la baza unei sentințe de condamnare.

Mai mult ca atât, din declarațiile martorii Botezatu Ion și Țurcan Vitalie, care sunt colaboratori de poliție, reiese că, fiind implicați în serviciu, patrulând străzile, au observat două persoane, care intenționau să pornească o motocicletă, iar când s-au apropiat, persoanele au fugit. Astfel, martorii nu au văzut persoanele din față, pentru a confirma identitatea acestora, fapt confirmat de către martori în ședința de judecată, totodată declarațiile acestora sunt contradictorii, or martorul Botezatu Ion a declarat că doi tineri împingeau o motocicletă, iar martorul Țurcan Vitalie a declarat că tinerii stătea lângă motocicletă. Astfel, declarațiile acestor martori nu pot fi puse la baza sentințe de condamnare.

Totodată, înregistrarea video, vizionată atât în instanța de fond, atât și în instanța de apel, care a fost efectuată prin intermediul registratorului de bord a automobilului de patrulare, la fel nu poate fi considerată drept probă care ar confirma vinovăția lui Casian Cristian de cele incriminate, or pe imaginea video se observă doar două siluete, drept urmare nu este constatat cu certitudine că una din persoane ar fi Casian Cristian. E de menționat că la examinarea probei video, inculpatul Casian Cristian nu s-a recunoscut.

Referitor la episodul de răpire a mijlocului de transport de la Mustea Vasile, susține, că în cadrul ședinței de judecată în instanța de fond a fost audiat partea vătămată Mustea Vasile, care, nu a fost martor ocular răpirii mijlocului de transport, care a declarat că personal nu a văzut cine a răpit automobilul și cunoaște din cuvintele vecinului Ieșanu Oleg că cineva a încercat să răpească mijlocul de transport.

Totodată, mai indică apărarea că martorul Ieșanu Oleg a declarat că, într-o noapte a auzit zgomot, a ieșit afară, unde a văzut automobilul vecinului în stradă și două persoane lângă acesta, a presupus că aveau intenția de a răpi mijlocul de transport. Persoanele, observându-l, au fugit. A indicat că nu cunoaște acele două persoane, iar la întrebarea dacă unul din acelea două persoane se dovedește a fi Casian Cristian a explicat că nu-l recunoaște.

Consideră apărarea, că declarațiile martorului Cătălin Ioniță, la care face referire instanța de fond și instanța de apel, nu pot fi puse la baza unei sentințe de condamnare, or acesta nu au fost audiată în ședința de judecată, astfel, partea apărării fiind lipsită de dreptul de a oferi întrebări la caz.

Astfel, precizează apărarea că instanțele de fond au reținut doar acele declarații ce confirmau învinuirea, însă au lăsat fără apreciere declarațiile care confirmă nevinovăția inculpatului, precum și argumentele apărării în acest sens.

5.1. Avocatul Rusnac Aliona în numele inculpatului Ababei Arcadie, în temeiul art. 427 alin.(1) pct. 12) Cod de procedură penală, contestă decizia instanței de apel cu recurs ordinar, solicitând casarea acesteia și rejudecarea cauzei, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Ababei Arcadie să fie achitat de sub învinuirea înaintată.

În argumentarea recursului menționează, că instanțele de fond eronat au conchis că Ababei Arcadie a săvârșit infracțiunile incriminate, în contextul în care declarațiile părților vătămate și ale martorilor urmează a fi apreciate critic, deoarece acestea nu se află în coroborare cu restul probelor aduse de acuzare.

Totodată, mai indică apărarea că instanțele de fond au ignorat argumentele apărării și nici nu s-au expus în privința acestora. Nu s-a dat o apreciere probelor cercetate, iar simpla repetare de către instanță a augmentelor formulate în rechizitoriu nu poate fi

recunoscută drept o motivare suficientă a sentinței așa cum prevăd normele noționale de procedură, dar și jurisprudența CEDO, prezentată în cauzele: Suominen vs. Finlanda, Albina vs. România și Colibaba vs. Moldova.

Prin urmare, susține apărarea că partea acuzării nu a administrat suficiente probe și nu a demonstrat vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.192¹ alin.(2) lit. a), c) și art.192¹ alin.(2) lit. a), c) Cod penal.

6. Procurorul a depus referință la recursurile declarate de partea apărării, pledând pentru inadmisibilitatea acestora, ca fiind vădit neîntemeiate.

Indică în susținerea referinței, că instanța de apel în mod concludent a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept, astfel că nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurenți, iar decizia contestată conține motive legale pe care se întemeiază soluția.

7. Judecând recursurile ordinare pe baza materialelor din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal lărgit consideră că acestea urmează a fi respinse, ca inadmisibile, din considerentele ce urmează a fi expuse în continuare.

În conformitate cu art.424 Cod de procedură penală, instanța de recurs judecă recursul numai cu privire la persoana la care se referă declarația de recurs și numai în raport cu calitatea pe care aceasta o are în proces.

Instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnaților.

Potrivit art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Conform art.435 alin.(1) pct. 1) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța respinge recursul ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate, adoptând soluția respectivă în cazul în care se constată că recursul nu a fost declarat cu respectarea condițiilor legale (este tardiv sau inadmisibil) ori nu este întemeiat legal (este nefondat).

Recursul este nefondat atunci când hotărârea atacată este legală, întemeiată și motivată.

Reieșind din conținutul cererilor de recurs declarate, Colegiul penal atestă, că avocatul Rusnac Aliona în numele inculpatului Ababei Arcadie, deși indică în recurs în calitate de temei pentru casarea deciziei instanței de apel art.427 alin.(1) pct. 12) Cod de procedură penală, care stabilește, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile, când faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită, în esență, argumentele părții apărării se axează pe poziția că instanța de apel, examinând apelul părții apărării și argumentele aduse în susținerea dispunerii achitării inculpatului Ababei Arcadie, contrar materialului probator prezentat la dosar a dispus respingerea apelului cu menținerea sentinței.

Totodată, având în vedere că avocatul Boldesco Tatiana în numele inculpatului Casian Cristian, deși nu a invocat în mod expres vreun temei prevăzut de art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, totuși instanța de recurs atestă că argumentele avansate se subscriu temeiului de casare prevăzut la pct. 8) din articolul nominalizat, și anume că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile, când nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Colegiul penal lărgit menționează că argumentele aduse în recursuri sunt identice celor care au format obiect de discuție la etapa judecării cauzei în ordine de apel, iar instanța

de apel a motivat detaliat și argumentat soluția adoptată, prin care Casian Cristian și Ababei Arcadie au fost recunoscuți vinovați și condamnați în baza art.192¹ alin.(2) lit. a), c), art.192¹ alin.(2) lit. a), c) Cod penal.

Așadar, Colegiul penal lărgit atestă că titularii cererilor de recurs, au o poziție unică pentru care pledează în recursuri, și anume invocă dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor de către instanțele de fond la constatarea vinovăției inculpaților Casian Cristian și Ababei Arcadie.

În acest context, analizând conținutul recursurilor declarate, Colegiul penal lărgit constată că apărarea critică modalitatea de apreciere a probelor de către instanța de apel, însă, cu referire la faptul dacă chestiunea de apreciere a probelor poate fi invocată la această etapă a procedurilor, instanța de recurs reiterează, că motivele de reapreciere a probelor, nu se conțin în temeiurile prevăzute la alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, și astfel nu pot fi considerate ca motiv sub aspectul casării ca fiind ilegală a hotărârii contestate, deoarece instanța de recurs nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele de fond, aceasta fiind sarcina primordială a instanțelor respective.

Referitor la argumentul apărării precum că vinovăția inculpaților nu a fost demonstrată, iar, declarațiile părților vătămate și ale martorilor, urmează a fi apreciate critic, Colegiul penal lărgit reține că instanța de apel corect a apreciat faptul că în cadrul verificării declarațiilor la locul infracțiunii cu planșa fotografică anexată la aceasta din 28.07.2020, Ioniță Andrei a comunicat modalitatea răpirii de către Ababei Arcadie și Casian Cristian a mijlocului de transport de la partea vătămată Mustea Vasile (f.d.157-159, vol. II), conținutul acestora indică la fapte importante pentru justa soluționare a cauzei penale și care se confirmă și prin alte mijloace de probă, și anume declarațiile colaboratorilor de poliție Țurcan Vitalie și Botezatu Ion audiați în calitate de martori, ce se completează reciproc, în fapt referindu-se la aceleași circumstanțe a cauzei, și anume încercarea inculpaților, pe care i-au recunoscut, de a împinge motocicleta din loc, acestea coroborând cu secvența video anexată la dosar, ce a fost vizionată în instanța de fond și apel, confirmând declarațiile depuse de ei, lipsind în acest aspect temeiuri de a le pune la îndoială.

De asemenea, instanța de apel just a apreciat ca fiind neîntemeiată și poziția inculpatului Casian Cristian, care pe parcursul judecării cauzei în fond și apel a negat răpirea împreună cu Ababei Arcadie a motocicletei ce-i aparține lui Cucoș Mihail, deoarece fiind audiat la faza urmăririi penale în calitate de învinuit în prezența apărătorului Dandara Ion, psihologului Banaru Maria și reprezentantului legal Goraș Veronica, acesta a recunoscut integral fapta comisă, confirmând că după răpirea motocicletei de model "MT", s-au deplasat până la liceul "Olimp" unde o abandonase (f.d.101, vol. I).

De altfel, Colegiul penal subliniază, că versiunea prezentată de către apărare asupra probelor puse la baza condamnării inculpaților, nu poate constitui temei de admitere a recursurilor, or, la etapa judecării recursului instanța de recurs nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele de fond, aceasta fiind sarcina primordială a instanțelor de fond.

Din atare considerente, Colegiul penal nu examinează criticile referitoare la presupusa greșită reținere, pe baza probelor administrate în cauză, a anumitor elemente factice, ci verifică, prin raportare la situația de fapt stabilită de instanțele de fond, corectitudinea dispunerii condamnării inculpaților Ababei Arcadie și Casian Cristian

conform infracțiunilor incriminate, astfel că reaprecierea probelor, în modul propus de către autorii recursurilor, nu se încadrează în prevederile art.427 Cod de procedură penală.

În acest sens Colegiul atestă, că la soluționarea cauzei instanța de apel a ținut cont de prevederile art.99-101, 414 Cod de procedură penală, a cercetat probele sub toate aspectele, verificându-le și apreciindu-le prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, astfel întemeiat ajungând la concluzia menținerii sentinței.

Cu referire la argumentele apărării privind existența în cauza examinată a erorii de drept prevăzute la pct. 8) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, susținând în acest sens că Ababei Arcadie și Casian Cristian urmează a fi achitați de sub învinuirea înaintată, din motiv că faptele imputate nu întrunesc elementele infracțiunii, instanța de recurs menționează, că potrivit art.113 alin.(1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii prevăzute de norma penală.

Colegiul penal reține, că acest temei include cazurile când nu a fost stabilită fapta care corespunde elementelor constitutive ale infracțiunii, nici mijloacele de probă prin intermediul cărora s-au constatat elementele constitutive, ori când nu au fost stabilite faptele care invocă circumstanțele atenuante și agravante ale infracțiunii.

La caz, potrivit materialelor cauzei, de către prima instanță inculpaților Ababei Arcadie și Casian Cristian au fost recunoscuți vinovați și condamnați în baza art.192¹ alin.(2) lit. a), c), art.192¹ alin.(2) lit. a), c) Cod penal, soluție menținută în totalitate și de către instanța de apel.

Colegiul penal lărgit, analizând materialele cauzei în raport cu argumentele invocate în acest sens de către recurenți, conchide că instanța de apel, la judecarea apelurilor a respectat prevederile art.414 Cod de procedură penală, și în mod întemeiat a ajuns la concluzia că în acțiunile inculpaților sunt prezente toate elementele constitutive ale infracțiunilor prevăzute de art.192¹ alin.(2) lit. a), c), art.192¹ alin.(2) lit. a), c) Cod penal, motivându-și temeinic soluția în acest sens, așa cum este indicat în pct. 4., 4.1. al prezentei decizii, soluție pe care instanța de recurs o însușește și reiterarea căreia nu o consideră necesară, deoarece soluția instanței de apel este pe deplin conformă circumstanțelor de fapt și de drept stabilite, precum și practicii judiciare constante.

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în cazul în care instanțele de fond și-au motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției acestor instanțe (*a se vedea, în special, cauzele Garcia Ruiz v. Spania, hotărârea din 21 ianuarie 1999; Helle v. Finlanda, hotărârea din 19 decembrie 1997*).

Totodată, în concepția Curții Europene, art. 6 § 1 nu impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs care, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge un recurs ca fiind „lipsit de șanse de succes” (*cauza Van de Hurk v. Olanda, nr. 16034/90 din 19 aprilie 1994, Immeubles Groupe Kossor v. Franța, nr. 38748/97 din 09 martie 1999*).

Astfel, Colegiul penal conchide că alegațiile recurenților în sensul că Ababei Arcadie și Casian Cristian urmează a fi achitați de sub învinuirea înaintată în baza art.192¹ alin.(2) lit. a), c), art.192¹ alin.(2) lit. a), c) Cod penal, din motiv că faptele nu întrunesc elementele infracțiunilor, sunt neîntemeiate, prin urmare temeiul de casare prevăzut la art.427 alin.(1) pct. 8) Cod de procedură penală, nu s-a adevărit.

În ceea ce ține de faptul că partea apărării și-a întemeiat recursul pe prevederile art.

427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală, în sensul că faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită, instanța de recurs menționează că recurenții nu au motivat recursurile sub aspectul temeiului de casare invocat, nefiind specificate care ar fi acele prevederi legale în care urmau a fi încadrate juridic faptele greșit calificate în opinia recurenților de către instanța de apel.

Astfel, în circumstanțele în care recursul nu este motivat sub aspectul temeiului de casare invocat, instanța de recurs nu poate examina posibilitatea modificării încadrării juridice a faptelor incriminate inculpatului de către instanțele de fond, deoarece instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul ordinar al apărării cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica.

Ori, conform art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

Subsidiar, Colegiul penal lărgit ține să accentueze, că potrivit prevederilor art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, fiind enumerate 16 temeiuri de recurs, iar potrivit alin.(2) temeiurile menționate la alin.(1) pot fi invocate în recurs doar în cazul în care au fost invocate în apel sau încălcarea a avut loc în instanța de apel.

Colegiul penal lărgit atestă, că la momentul pronunțării de către instanța de apel a deciziei la data de 02 august 2021 în privința inculpaților Ababei Arcadie și Casian Cristian, instanța de apel a examinat apelurile avocatului Boldesco Tatiana în numele inculpatului Casian Cristian și avocatului Polivenco Victor în numele inculpatului Ababei Arcadie, care au solicitat achitarea inculpaților pe motiv că nu au fost acumulate suficiente probe care ar confirma vinovăția acestora, apel care a fost susținut de către Casian Cristian cât și de către Ababei Arcadie.

În recursurile depuse de către avocatul Boldesco Tatiana în numele inculpatului Casian Cristian și de către avocatul Rusnac Aliona în numele inculpatului Ababei Arcadie la 02 septembrie 2021, de asemenea se invocă numai faptul condamnării neîntemeiate, în opinia apărării, a lui Ababei Arcadie și Casian Cristian, Colegiul penal, după cum este indicat supra, neconstatând careva erori la judecarea cauzei.

Astfel, Colegiul penal lărgit conchide că la judecarea cauzei în ordine de apel instanța de apel n-a comis careva erori de drept, care ar duce la casarea deciziei pronunțate în speță, mai mult aplicarea Legii nr. 243/2021 privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova nr.243 din 24.12.2021, publicată și intrată în vigoare la 31.12.2021 nu a constituit obiect de examinare în instanța de apel, a cărei decizie este definitivă și executorie.

În aceste condiții Colegiul penal lărgit consideră că aplicarea prevederilor Legii privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova nr.243 din 24.12.2021, publicată și intrată în vigoare la 31.12.2021 în această speță nu poate avea loc la etapa recursului ordinar, urmând a fi soluționată la etapa executării pedepsei, în conformitate cu prevederile art. 469-472 Cod de procedură penală.

Prin urmare Colegiul penal lărgit atestă că instanța de apel la judecarea cauzei în ordine de apel nu a comis erori de drept, care ar genera casarea deciziei adoptate, fapt ce impune respingerea, ca inadmisibile a recursurilor ordinare declarate, cu menținerea deciziei atacate.

8. În conformitate cu art.art.434, 435 alin.(1) pct.1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Respinge ca inadmisibile, recursurile ordinare declarate de către avocatul Boldesco Tatiana în numele inculpatului Casian Cristian și de către avocatul Rusnac Aliona în numele inculpatului Ababei Arcadie, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 02 august 2021, în cauza penală în privința lui *Ababei Arcadie xxxx și Casian Cristian xxxx*, cu menținerea deciziei atacate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 21 aprilie 2022.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Țurcan Anatolie

Toma Nadejda

Cobzac Elena

Plămădeală Ghenadie

15 martie 2022

mun. Chișinău

O p i n i e s e p a r a t ă
a judecătorului Timofti Vladimir

Conform art. 339 alin. (7), 340 alin (3) Cod de procedură penală
în cauza penală privindu-i pe
Ababei Arcadie xxxx și Casian Cristian xxxx.

1. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 15 martie 2022, au fost respinse ca inadmisibile, recursurile ordinare declarate de către avocatul Boldesco Tatiana în numele inculpatului Casian Cristian și de către avocatul Rusnac Aliona în numele inculpatului Ababei Arcadie, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 02 august 2021, în cauza penală în privința lui Ababei Arcadie xxxx și Casian Cristian xxxx, cu menținerea deciziei atacate.

2. Am semnat decizia conform prevederilor art. 339 alin. (7) Cod de procedură penală, dar nu am susținut motivarea și soluția adoptată și am propus o altă soluție, potrivit prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, și anume:

*”De admis recursurile ordinare declarate de către avocatul Boldesco Tatiana în numele inculpatului Casian Cristian și de către avocatul Rusnac Aliona în numele inculpatului Ababei Arcadie, de casat total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 02 august 2021 în cauza penală privindu-i pe **Ababei Arcadie xxxx și Casian Cristian xxxx**, cu dispunerea rejudecării cauzei în Curtea de Apel Bălți, în alt complet de judecată”.*

3. Pentru a fi mai succint, susțin în tot ce este indicat în partea introductivă și în pct. 1-6 a deciziei Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 15 martie 2022, nr. 1ra-2110/2021, în prezenta cauză.

4. Consider incorectă motivarea și soluția instanței de recurs ordinar în speța dată reieșind din următoarele considerente.

Accept constatarea vinovăției inculpaților Ababei Arcadie xxxx și Casian Cristian xxxx în baza mijloacelor de probă examinate de prima instanță, la fel consider că și calificarea acțiunilor inculpaților este corectă, dar nu accept ignorarea prevederilor Legii nr. 243 din 24.12.2021 privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, care a intrat în vigoare la 31.12.2021 (în continuare Legea nr. 243), în speța dată.

Potrivit art. 107 alin. (1) Cod penal: *"amnistia este actul ce are ca efect înlăturarea răspunderii penale sau a pedepsei, fie reducerea pedepsei aplicate sau comutarea ei"*.

În explicarea detaliată a acestei noțiuni, urmează să menționez că, prin lege organică, se stabilesc infracțiunile pentru care se acordă amnistia, condițiile și limitele de incidență ale acesteia, în Codul penal fiind enumerate efectele amnistiei, în raport cu momentul apariției acesteia (înainte de condamnare ori după condamnarea făptuitorului), iar în Codul de procedură penală sunt prevăzute dispoziții, referitoare la procedura aplicării amnistiei și la consecințele procesuale ale acesteia.

Consecințele produse de actul amnistiei conduc la înlăturarea răspunderii penale, a executării pedepsei sau, după caz, alte consecințe ale condamnării, pentru faptele

săvârșite anterior apariției actului de clemență. Amnistia dobândește un caracter mixt, ea operând numai în rem (cu privire la anumite infracțiuni) și in personam (relativ doar la persoanele care întrunesc condițiile legii).

Art. 2 alin. (1) din Legea nr. 243 are, prin excelență, efect retroactiv, aplicându-se infracțiunilor săvârșite până la adoptarea actului de amnistiere.

Prin urmare, reieșind din cele stipulate în art. 2 din Legea nr. 243, în cazul în care persoana, în privința căreia se judecă cauza penală, întrunește condițiile stabilite în aceeași lege și nu cad sub incidența art. 6, este pasibilă de a i se aplica actul amnistiei, dacă infracțiunea a fost comisă până la data de 24 decembrie 2021, pentru care Codul penal nr. 985-XV din 18 aprilie 2002 sau Codul penal, aprobat prin Legea R.S.S. Moldovenești din 24 martie 1961, prevede, în calitate de pedeapsă principală maximă o pedeapsă nu mai aspră decât pedeapsa cu închisoarea, pe un termen de 7 ani.

Procedura de aplicare a amnistiei față de persoanele inculcate este reglementată de art. 2 din Legea nr. 243, unde se indică expres că procesul penal încetează la faza de judecare a cauzei, dacă sunt întrunite condițiile expuse în prezenta lege.

Faza judecării cauzei, în conformitate cu prevederile din Codul de procedură penală, include toate instanțele ordinare de judecată, adică atât prima instanță, cât și instanța de apel și cea de recurs ordinar.

Potrivit practicii judiciare constante a Curții Supreme de Justiție, persoana, la faza judecării cauzei, se consideră ca având statut de inculpat, până când nu epuizează toate căile ordinare de atac.

Am rezultat asupra acestei conchideri, reieșind din aceea că, potrivit dispoziției art. 7 alin. (8) Cod de procedură penală, hotărârile definitive ale Curții Europene a Drepturilor Omului sunt obligatorii pentru organele de urmărire penală, procurori și instanțele de judecată. Mai mult ca atât, în Hotărârea Curții Constituționale nr. 10 din 16 aprilie 2010 se consemnează că, în Republica Moldova, dreptul intern și cel internațional reprezintă un tot întreg, o structură unitară. Așadar, în categoria actelor normative se includ și normele internaționale, la care Republica Moldova este parte. Având în vedere că, prin interpretarea prevederilor Convenției Europene, jurisprudența CtEDO face parte din dreptul accesoriu la tratatul internațional (soft law), ea devine parte a dreptului intern. De aici, modificarea jurisprudenței CtEDO echivalează cu modificarea actelor normative interne.

Pe cale de consecință, se evidențiază că Curtea Europeană a Drepturilor Omului, în statuările expuse în hotărârile sale, a menționat expres că persoana nu poate fi considerată că are statut procesual de condamnat, până când nu va epuiza toate căile ordinare de atac, iar hotărârea în privința sa va deveni irevocabilă, în sensul art. 4 din Protocolul 7 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale (a se vedea în acest sens cauza Nikitin c. Rusiei, hotărârea din 20 iulie 2004, paragraf. 35-37).

Hotărârea judecătorească irevocabilă în procedura penală, care nu poate fi contestată prin exercitarea unei căi ordinare de atac, urmează a fi diferențiată de cea definitivă, care poate fi atacată printr-o cale ordinară de atac.

Astfel, deși orice hotărâre irevocabilă este definitivă, nu orice hotărâre definitivă este și irevocabilă.

În acest context, este relevant de a reține că o hotărâre judecătorească, care nu mai este susceptibilă niciunei căi de atac ordinare sau care nu mai este susceptibilă căilor de

atac, din cauză că acestea au fost epuizate sau termenele de exercitare ale acestora au expirat, este irevocabilă (nu poate fi rejudecată de nicio jurisdicție, cu excepția unor cazuri excepționale).

O astfel de hotărâre dobândește putere de lucru judecat (res judecata).

Din atare considerente, până la devenirea hotărârii judecătorești irevocabile, orice instanță ordinară este în drept, în baza art. 2 din Legea nr. 243, să aplice actul amnistiei față de inculpat și să pronunțe o hotărâre de încetare a procesului penal, pe cauza penală.

În cursul judecării cauzei, la orice etapă a procedurilor, încetarea procesului penal are loc cu acordul scris al persoanei inculpate, în temeiul art. 2 al Legii nr. 243.

În atare situație, instanța de judecată va pune în discuție solicitarea inculpatului, privind încetarea procesului penal, după care se va retrage în camera de consiliu și va adopta o sentință de încetare a procesului penal. În cazul dat, la adoptarea hotărârii de încetare a procesului penal, nu se analizează probatoriul.

În cazul în care inculpatul refuză încetarea procesului penal, conform alin. (1) și (3) din art. (2) din Legea nr. 243, instanța de judecată, la pronunțarea sentinței, poate hotărî încetarea procesului penal conform art. 391 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, dacă, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată, inculpatul întrunește criteriile stabilite la art. 1 și nu cade sub incidența art. 6.

Am propus dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel în speța dată pentru a da posibilitate tuturor participanților la proces să se expună asupra aplicării Legii nr. 243, plus să mai aibă și o cale de atac ordinară (recursul ordinar) dacă nu vor fi de acord cu soluția, prin ce ar fi respectate prevederile art. 6 a Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, adică dreptul părților la un proces echitabil.

Astfel, constat că în speța dată urma a fi pusă în discuție aplicarea Legii nr. 243 în privința inculpaților Ababei Arcadie xxxx și Casian Cristian xxxx, deoarece nu văd interdicții la aplicarea Legii nr. 243 în privința acestora, pentru ce am propus o altă motivare a deciziei instanței de recurs ordinar și o altă soluție, indicată în pct. 2 a prezentei Opinii separate, dar ceilalți judecători ai Colegiului penal lărgit au considerat că inculpații Ababei Arcadie xxxx și Casian Cristian xxxx au căpătat statut de condamnați după decizia instanței de apel, totodată, indicând în decizie cuvântul ”inculpat/inculpați” nu ”condamnat/condamnați” ce este în contradicție cu prevederile pct. 37 al Hotărârii CtEDO în cauza Nikitin vs Federația Rusă și cu Recomandarea nr. 97 din 09.02.2017 a Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție privind aplicarea Legii nr. 210 din 29.07.2016 privind amnistia, ce în viziunea mea nu putea fi acceptat, căci în astfel de circumstanțe, recursul ordinar devine o cale extraordinară de atac și după adoptarea deciziei instanței de apel, participanții la proces penal ar putea contesta hotărârile judecătorești la CtEDO, fără a trece calea ordinară de atac – recursul ordinar. Astfel, a fost ignorată aplicarea Legii nr. 243 în speța dată, cu ce nu sunt de acord categoric.

Mai mult, menționez că în cauza dată în privința inculpaților minori Ababei Arcadie xxxx și Casian Cristian xxxx nu au fost aplicate prevederile art. 79 Cod penal care prevede: „Ținând cont de circumstanțele excepționale ale cauzei, legate de scopul și motivele faptei, de rolul vinovatului în săvârșirea infracțiunii, de comportarea lui în timpul și după consumarea infracțiunii, de alte circumstanțe care micșorează esențial

gravitatea faptei și a consecințelor ei, precum și de contribuirea activă a participantului unei infracțiuni săvârșite în grup la descoperirea acesteia, instanța de judecată poate aplica o pedeapsă sub limita minimă, prevăzută de legea penală pentru infracțiunea respectivă, sau una mai blândă, de altă categorie, ori poate să nu aplice pedeapsa complementară obligatorie. Minoratul persoanei care a săvârșit infracțiunea se consideră circumstanță excepțională.”

5. Pentru aceste motive am propus o altă motivare și o altă soluție – indicată în pct. 2 a prezentei Opinii separate, dar nu am fost susținut de ceilalți judecători.

Judecător

Timofti Vladimir

15 martie 2022

mun. Chișinău

O p i n i e s e p a r a t ă
a judecătoarei Cobzac Elena

Conform art.339 alin.(7), 340 alin.(3) Cod de procedură penală
în cauza penală privindu-i pe
Ababei Arcadie și Casian Cristian.

1. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 15 martie 2022, au fost respinse ca inadmisibile, recursurile ordinare declarate de către avocatul Boldesco Tatiana în numele inculpatului Casian Cristian și de către avocatul Rusnac Aliona în numele inculpatului Ababei Arcadie, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 02 august 2021, în cauza penală în privința lui Ababei Arcadie xxxx și Casian Cristian xxxx, cu menținerea deciziei atacate.

2. Am semnat decizia conform prevederilor art.339 alin.(7) Cod de procedură penală, dar nu am susținut motivarea și soluția adoptată și am propus o altă soluție, potrivit prevederilor art.435 alin.(1) pct.2) lit.c) Cod de procedură penală, și anume:

*”De admis recursurile ordinare declarate de către avocatul Boldesco Tatiana în numele inculpatului Casian Cristian și de către avocatul Rusnac Aliona în numele inculpatului Ababei Arcadie, de casat total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 02 august 2021 în cauza penală privindu-i pe **Ababei Arcadie xxxx și Casian Cristian xxxx**, cu dispunerea rejudecării cauzei în Curtea de Apel Bălți, în alt complet de judecată”.*

3. Susțin în tot ce este indicat în partea introductivă și în pct.1-6 a deciziei Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 15 martie 2022, nr.1ra-2110/2021, în prezenta cauză.

4. Nu sunt de acord cu motivarea și soluția instanței de recurs ordinar în speța dată reieșind din următoarele considerente.

Susțin poziția instanțelor privind constatarea vinovăției inculpaților Ababei Arcadie xxxx și Casian Cristian xxxx în baza mijloacelor de probă examinate de prima instanță, la fel consider că și calificarea acțiunilor inculpaților este corectă, însă privind pedeapsa aplicată inculpaților, rețin, că instanțele de fond au omis să se expună asupra posibilității aplicării prevederilor art.79 Cod penal, eroare care nu poate fi înlăturată de către instanța de recurs, condiționând casarea deciziei cu remiterea la rejudecare în instanța de apel.

Astfel, în cauza dată în privința inculpaților minori Ababei Arcadie xxxx și Casian Cristian xxxx nu au fost aplicate prevederile art.79 Cod penal care prevede: „Ținând cont de circumstanțele excepționale ale cauzei, legate de scopul și motivele faptei, de rolul vinovatului în săvârșirea infracțiunii, de comportarea lui în timpul și după consumarea infracțiunii, de alte circumstanțe care micșorează esențial gravitatea faptei și a consecințelor ei, precum și de contribuirea activă a participantului unei infracțiuni săvârșite în grup la descoperirea acesteia, instanța de judecată poate aplica o pedeapsă sub limita minimă, prevăzută de legea penală pentru infracțiunea respectivă, sau una

mai blîndă, de altă categorie, ori poate să nu aplice pedeapsa complementară obligatorie. Minoratul persoanei care a săvîrșit infracțiunea se consideră circumstanță excepțională.”

5. Pentru aceste motive am propus o altă motivare și o altă soluție – indicată în pct.2 a prezentei Opinii separate.

Judecător

Cobzac Elena